[redacted]

mevrouw drs. F. Halsema
Burgemeester
Stadhuis
Amstel 1
1011 PN Amsterdam

onderwerp	het recht op demonstreren en de praktijk
addendum	Demonstreren op de Dam, juridische en bestuurlijke afwegingen
bijlage	Geselecteerde instrumenten van dwingend Internationaal Recht, geldig voor Israël, 1945-2004
cc.	mr. F.B.J. Grapperhaus, minister van Justitie en Veiligheid

Den Haag, 25 juni 2020

Geachte mevrouw Halsema,

Inleiding

Gedurende tenminste een decennium houd ik in de context van het zogenaamde Israël-beleid parlementsleden en bewindspersonen het schenden van hun ambtseed op de Grondwet voor. Dat geldt in dit verband met name voor art. 94. Dan verwacht je, en hoop ik, op woedende reacties: hoe durf je mijn integriteit in twijfel te trekken? Dat is nog nooit gebeurd. Dan geldt de oude wijsheid: wie zwijgt stemt toe.
De termijn van 14 dagen voor de beantwoording van mijn vragen, op 25 mei jl. toegezegd door uw Contact Centrum Gemeente Amsterdam, is inmiddels ruim verlopen. Deze gaan vooral over de kennelijk verkeerde allocatie van een demonstratie van pro-Israël supporters op de Dam. Ik heb geen reactie mogen ontvangen. Het 'struisvogel syndroom' tovert echter de werkelijkheid, noch de feiten weg. Bovendien: wie zwijgt stemt toe.

In het addendum, onder A, staat een overzicht van de voor demonstraties meest bepalende Grondwet-artikelen. Naar ik mag aannemen bevat deze informatie voor u geen nieuwe gezichtspunten.

Paragraaf B concentreert zich op de juridische praktijk. Vastgesteld moet worden dat de pro-Israël activisten het - ook hen dwingend - internationaal recht negeren. [Zie de bijlage] Zij hanteren, zoals de Israël Lobby, anti-democratische, onder de Nederlandse wet verboden methoden. Daarmee proberen zij de democratische rechten van de pro-Palestina vrijwilligers te frustreren. De beperkende grondwettelijke bepaling 'behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet' wordt bij voortduring geschonden.
Het komt derhalve als uitgesloten voor dat het bevoegd gezag aan de pro-Israël activisten toestemming verleent om (op de Dam) te demonstreren. De vestiging van de meeste leden van de Nederlandse joodse gemeenschap in Amsterdam en omstreken is in de grondwettelijke context irrelevant.

In sub-paragraaf C.1 wordt gewezen op uw opvatting, gebaseerd op informatie van politie en het openbaar ministerie, dat [ook] [redacted]'s demonstraties bij herhaling leidden tot een groot aantal incidenten. Dit is de reden dat beperkingen worden opgelegd. Uit de mij beschikbaar gestelde officiële documenten blijkt een kunstmatige 'evenwichtige' houding. De conclusie van politie en het openbaar ministerie luidt dat beide groepen in ongeveer gelijke mate bij zouden dragen aan de

tel.:++ 31 [redacted] mobiel: ++31 (0)6 [redacted] e-mail: [redacted]@gmail.com

wanordelijkheden. Vanuit mijn ervaringen, observaties en analyses, vraag ik mij af of die conclusie juist is. Ik heb geen streven mogen vaststellen om de rechtmatige belangen van de pro-Palestina activisten te beschermen.
U schreef aan [redacted]:

> *Het is onacceptabel dat met grote regelmaat slechts een handje vol mensen de Dam gebruikt voor één thema, als deze activiteiten regelmatig leiden tot wanordelijkheden en strafbare feiten.*

Ik ben benieuwd naar de grondwettelijke onderbouwing van deze stelling.

Paragraaf C.2
stelt in hoofdzaak twee vragen:
- waarom kregen de pro-Israël actievoerders toestemming op een zondag, door u gereserveerd voor [redacted] en zijn groep, te mogen demonstreren;
- waarom werd [redacted] een soortgelijke toestemming onthouden?

Op beide vragen mocht geen antwoord worden ontvangen, laat staan een afdoende reactie. Wanneer mogen de heer [redacted] en ik de antwoorden ontvangen?

Tot slot.
Nog afgezien van de vraag of de pro-Israël actievoerders überhaupt toestemming tot demonstreren hadden mogen krijgen, dient de gemeente Amsterdam er voor te zorgen dat het beleid ter zake getrouw aan de Grondwet en het internationaal recht, transparant en proportioneel is.

Met belangstelling zie ik uw antwoord tegemoet.

Met vriendelijke groeten,

[redacted]

het internationaal recht illegale beleidsprioriteiten van het Israëlische regime. Daarmee schenden zij 'hun verantwoordelijkheid volgens de wet'.
Vanaf de toelating van de staat Israël als lid van de Verenigde Naties in 1948 heeft de Israëlische regering zich bij voortduring gemanifesteerd als een onbetrouwbaar lid. De lijst van inbreuken op de Israëlische verplichtingen is niet alleen omvangrijk. Het omvat belangrijke instrumenten:

- de schending van de VN-toelatingsvoorwaarden;
- de schending van het VN-Handvest, met name de preambule en Hoofdstuk VI - de vreedzame oplossing van geschillen tussen staten;
- het weigeren uitvoering te geven aan de uitspraak van het Internationaal Gerechtshof van 9 juli 2004:
  * het afbreken van de muur op Palestijns gebied en schadeloos stellen van de getroffenen;
  * zich vreedzaam, zonder voorwaarden en zonder landruil terugtrekken achter de Groene of Bestandslijn van voor 1967 (dus ook uit Oost-Jeruzalem), waarna pas de finale status onderhandelingen kunnen beginnen;
  * zich nauwgezet houden aan de bepalingen van de Vierde Geneefse Conventie;
  * de overige verdragspartners van de Vierde Geneefse Conventie, waaronder Nederland, dienen Israël te dwingen zich aan deze verdragsverplichtingen te houden;
- en vele andere instrumenten - zie de bijlage.

Niet voor niets onderzoekt het Internationaal Strafhof op dit moment de juridische gronden waarop politieke en militaire leiders, onder andere Netanyahu en Gantz, voor misdaden tegen de menselijkheid, schending van het oorlogsrecht en andere ernstige schendingen van het internationaal recht vervolgd moeten worden.
Wie onschuldig is, wacht het proces in alle rust af. Juist dezer dagen blijkt, zelfs voordat besloten werd om Israëlische leiders te vervolgen, het Israëlische regime al schuld bekende. In samenwerking met de VS worden visum- en economische sancties ingesteld tegen ICC-medewerkers die onderzoek doen naar mogelijke Amerikaanse en Israëlische betrokkenheid bij ernstige misdaden - en hun familie!

In Nederland opereert de anti-democratische Israël Lobby, door mij in navolging van John J. Mearsheimer en Stephen M. Walt's *de Israël Lobby* genoemd. De meest invloedrijke deelnemenrs zijn het CIDI, het Nieuw Israëlitisch Weekblad, het Centraal Joods Overleg en Federatief Joods Nederland. Door mij werden 38 incidenten onderzocht. De bevindingen zijn zeer verontrustend.
Negentien keer werd karaktermoord gepleegd, ook op bekende Nederlanders. In dertien gevallen werden beschuldigingen van antisemitisme geuit. Steeds ontbrak bewijs van smaad en laster. Evenmin werd aangifte van een strafbaar feit gedaan. Daarmee wordt de ongegronde beschuldiging van antisemitisme zelf smaad en laster.
Ik trof 19 pogingen aan gericht om - gebruikmakend van de grondwettelijk gegarandeerde vrijheden - diezelfde vrijheden van Palestijnen in Nederland en hun medestanders te frustreren. Zeven keer lukte dit, in acht gevallen niet en in één incident kon ik het resultaat niet achterhalen.

Pro-Israël demonstranten vertonen, ook op de Dam, soortgelijke tactieken zoals ik heb onderzocht. Uit eigen ervaringen, observaties en analyses heb ik moeten vaststellen dat hun acties strijdig zijn met de grondwettelijke artikelen 7, leden 1 en 3 en 9, lid 1. Hun doel is steeds gericht op het verhinderen van demonstraties van de pro-Palestina demonstranten. Daarvoor gebruiken zij agressieve en intimiderende acties. Het bevoegd gezag is belast met het handhaven van art. 8 en art. 9, lid 2.

.
Uit de officiële gemeentelijke documenten blijkt een nogal aanzienlijke irritatie over ongeregeldheden op de Dam en een kunstmatig volgehouden 'evenwichtige houding'. Uit niets blijkt dat de politie eenzijdig ongepast, grensoverschrijdend pro-Israël gedrag heeft waargenomen en daarover gerapporteerd.

Kennelijk onbedoeld heeft het besluit besluit van de burgemeester om de groepen op verschillende dagen toe te staan te demonstreren een onbedoeld gunstig effect gehad. De pro-Israël actievoerders werd aldus de mogelijkheid ontnomen om hun werkelijke doel, de anderen hun recht op demonstreren

addendum

Demonstreren op de Dam
juridische en bestuurlijke afwegingen

referte no. 1 brief burgemeester aan de heer [redacted] *Wekelijkse Pro Palestina Demonstraties op de Dam,* 2019-02-01
referte no. 2 brief van plv. voorzitter Veiligheidsregio, Tj. Poppens, aan de heer [redacted], *Kennisgeving Demonstratie,*2020-05-21

A. De juridische samenhang

Aan het recht op demonstratie wordt terecht groot belang gehecht. De juridische context is van belang.
Het recht op demonstreren - vrijheid van meningsuiting, van vrijheid van vereniging, van vergadering en betoging - is vastgelegd in de Grondwet, en wel in art. 7, lid 1 en 3, art. 8 en art. 9, lid 1 en 2.
Art. 7, lid 1:

> Niemand heeft voorafgaand verlof nodig om door de drukpers gedachten of gevoelens te openbaren, *behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet.*

Art. 7, lid 3:

> Voor het openbaren van gedachten of gevoelens door andere dan in de voorgaande leden genoemde middelen heeft niemand voorafgaand verlof nodig wegens de inhoud daarvan, *behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet.*

Art. 8:

> Het recht tot vereniging wordt erkend. Bij de wet kan dit recht worden beperkt in het belang van de openbare orde.

Art. 9, lid 1:

> Het recht tot vergadering en betoging wordt erkend, *behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet.*

Art. 9, lid 2:

> De wet kan regels stellen ter bescherming van de gezondheid, in het belang van het verkeer en ter bestrijding of voorkoming van wanordelijkheden.

De burgemeester is, rekening houdend met deze Grondwetsartikelen, gehouden ieders feitelijke verantwoordelijkheid volgens de wet te wegen en de openbare orde te bewaken.
In de context van de demonstraties van pro-Palestijnse activisten en voorstanders van het Israëlische regime is het internationaal recht van cruciaal belang. De Grondwet bepaalt de plaats daarvan in ons rechtsstaat, in ons staatsbestel.
Art. 94:

> Binnen het Koninkrijk geldende wettelijke voorschriften vinden geen toepassing, indien deze toepassing niet verenigbaar is met een ieder verbindende bepalingen van verdragen en besluiten van volkenrechtelijke aard.

B. De juridische praktijk

De activisten die zich op de Dam voor de rechten van de Palestijnen inzetten vestigen hun opvattingen op het internationaal recht. Zie de bijlage voor de meest relevante instrumenten van internationaal recht. Deze activisten nemen het bepaalde in art. 94 zeer serieus. Zij voldoen dus ook aan de voorwaarden van art. 7 en 9:

behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet

De activisten die zich voor de belangen van Israël inzetten blijken dat - afgezet tegen de Grondwet en de relevante instrumenten van internationaal recht - juist niet te doen. Zij bepleiten *de facto* de onder

te frustreren, uit te oefenen. De veronderstelde administratieve fout om de pro-Israël groep ook toe te laten op een dag, gereserveerd voor die anderen, zette het conflict op de Dam weer op scherp.
De gemeentelijke overheid heeft nagelaten om de pro-Palestina demonstranten te beschermen tegen pogingen om hen hun recht te doen ontnemen.
Overvloedig is bewezen dat de pro-Israël activisten in tal van gevallen aantoonbaar niet voldoen aan het vereiste 'behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet'. *Qualitate qua* is de burgemeester belast met het verlenen van vergunningen voor demonstraties. Zij is niet alleen belast met de weging van de risico's voor de openbare orde, maar ook met het toepassen van de Grondwet.
Het is niet navolgbaar waarom ondersteuners van het Israëlische regime - een vreemde mogendheid - de Grondwet negerend toestemming krijgen op de Dam te demonstreren. Het lijkt uitgesloten dat de burgemeester tot het verlenen van toestemming voor de 'pro-Israël' activisten zou mogen en kunnen besluiten.
Dan rest de vraag: is voor de pro-Israël groep de bepaling *behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet* niet van toepassing, en zo neen, waarom niet?

C. De bestuurlijke praktijk

C.1 De bestuurlijke praktijk, referte no. 1

Burgemeester Halsema schreef de leider van de pro-Palestina demonstraties op de Dam de brief onder referte no. 1. Aan de vrijheid tot demonstreren worden, aldus mevrouw Halsema, voorschriften verbonden. Uit informatie van de politie en het openbaar ministerie concludeerde de burgemeester dat [redacted]s demonstraties bij herhaling leidden tot een groot aantal incidenten, reden om beperkingen op te leggen.
Zij vermeldde dat ook de pro-Israël sympathisanten zich op onaanvaardbare wijze gedragen.

Bij enkele demonstraties op de Dam was ik aanwezig. Bij die gelegenheden kon ik vaststellen dat de verschillende vormen van agressie uitsluitend vanuit de pro-Israël hoek kwam. Bij demonstraties van pro-Palestijnen elders in het land, heb ik zelf enige agressie door dragers van Israëlische vlaggen ondervonden en ook om mij heen kunnen waarnemen.

De heer [redacted] informeerde mij over het gedrag van de pro-Israël groep. Gewoonlijk positioneerden zij zich zo dicht tegen pro-Palestina activisten aan dat de persoonlijke integriteit van de laatsten werd geschonden. Wanneer zij de te opdringerige personen probeerden weg te duwen, wendden de opdringers zich onmiddellijk tot de politie. Zij beschuldigen de ander ten onrechte van agressief gedrag. Veelal wordt die versie van het incident, aldus [redacted], door de politie genoteerd.
Naar ik aanneem heeft het besluit van de burgemeester dergelijke incidenten veelal onmogelijk gemaakt.

[redacted] waardeert, zo verklaarde hij aan mij, het optreden van de politie op de Dam zeer. Toch laten sommige dienders hun neutraliteit varen en gedragen zich 'pro-Israël'.
Ook ik onderschrijf natuurlijk het belang van politionele neutraliteit. Toch valt het mij op dat u de schuld aan de incidenten gelijkelijk aan beide groepen demonstranten toeschrijft. Mijn decennialange ervaring leert mij dat hooguit een enkele pro-Palestina demonstrant zich soms even niet weet te beheersen. Tegelijk weet ik ook uit ervaring, observatie en analyse dat de agressie van pro-Israël zijde vele malen groter en als bewuste provocatie is bedoeld.
Ik matig mij geen algeheel oordeel aan over de vele gebeurtenissen op de Dam. Echter, wanneer de schuld duidelijk en voornamelijk bij één zijde zou liggen, behoort de politie dat te registreren en te melden. Het bevoegd gezag dient daar in de besluitvorming rekening mee te houden.

De volgende zin in de brief van de burgemeester trok mijn aandacht:

> *Het is onacceptabel dat met grote regelmaat slechts een handje vol mensen de Dam gebruikt voor één thema, als deze activiteiten regelmatig leiden tot wanordelijkheden en strafbare feiten.*

Inderdaad, het groepje pro-Israël activisten vertegenwoordigt weliswaar een meerderheid, maar van een kleine groep Nederlandse Joden. Hun opvattingen en handelwijzen zijn - aangetoond - strijdig met de Grondwet.

Vakbekwaam en representatief onderzoek heeft in 2009 aangetoond dat een groeiende meerderheid onder de Nederlandse kiesgerechtigden van oordeel is dat maatregelen tegen het Israëlische bewind moeten worden genomen. Helaas, maar terecht, spelen in het kieshokje andere belangen dan Israël. Daarvan maakt een parlementaire meerderheid misbruik door eerder beleid te voeren, gebaseerd op slechts politieke uitgangspunten. De ene coalitie na de andere ondersteunt het Israëlische regime en weigert het internationaal recht te respecteren en te honoreren.
Het handjevol pro-Palestina demonstranten vertegenwoordigt miljoenen Nederlandse burgers en legt een van de grootste politieke schandalen van na de Tweede Wereldoorlog bloot.

C.2 De bestuurlijke praktijk, referte no. 2

Mij beperkend tot de hoofdlijnen van de ambtelijke correspondentie met belanghebbende, komt uitgaande van de mij ter beschikking staande gegevens het volgende beeld naar voren.

Zondag 17 mei valt in week 20. Dan mag de pro-Palestijnse beweging demonstreren. De toestemming is, zo blijkt, echter gegeven aan het pro-Israël kamp.
Op vrijdag 22 mei zendt het Secretariaat OOV om 10.51 uur het volgende email bericht aan [redacted]

> *Bijgaand een brief van de plaatsvervangend voorzitter van de Veiligheidsregio die betrekking heeft op de door u geplande demonstratie komende zondag. Bijgevoegd ook een eerder besluit waar in de brief naar wordt verwezen.*

De brief stelt vast dat [redacted] om toestemming tot demonstreren op de Dam op zondag 24 mei in week 21 heeft verzocht. Het demonstreren op de Dam in een oneven week is niet toegestaan, het besluit ter zake blijft gehandhaafd.
[redacted] reageert binnen vijf minuten per email bericht als volgt:

> *Vraag: Vorige week demonstreerden pro-Israël demonstranten op de Dam en agenten deelden me mede dat ze toestemming hebben van BM. En dat derhalve hun demo akkoord was. Als beleid niet veranderd is, waarom mochten zij vorige week dan wel demonstreren?*

Ik heb dezelfde vraag op 25 mei gesteld en tot op heden geen antwoord, laat staan een bevredigend antwoord, mogen ontvangen.

Nog afgezien van de vraag of de pro-Israël actievoerders überhaupt toestemming tot demonstreren hadden mogen krijgen, dient de gemeente Amsterdam er voor te zorgen dat het beleid ter zake transparant, getrouw aan de Grondwet en het internationaal recht en evenwichtig is.

Ik ben dus nog steeds in afwachting van een spoedig en bevredigend antwoord.

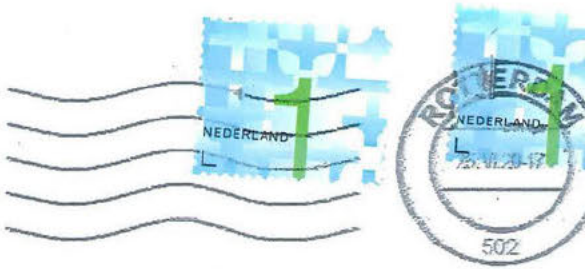
[redacted]
2020-06-25

Geselecteerde Instrumenten van dwingend Internationaal Recht geldig voor Israël 1945 - 2004

Instrument	*Toepasbaarheid*
Handvest van de Verenigde Naties (*1945*)	Art. 2 de VN-leden handelen overeenkomstig de beginselen 1 t/m 7; Art. 2, lid 3: 'Alle lidstaten brengen hun internationale geschillen langs vreedzame weg tot een oplossing, op zodanige wijze dat de internationale vrede en veiligheid en de gerechtigheid niet in gevaar worden gebracht' Art. 4(1) het VN-lidmaatschap staat open voor alle vredelievende staten, die hun verplichtingen aanvaarden en bereid en in staat zijn deze na te komen; Art. 6 een VN-lid dat de VN-beginselen heeft geschonden kan op aanbeveling van de Veiligheidsraad door de Algemene Vergadering worden uitgesloten als Lid. Hoofdstuk VI, art. 33 t/m 38, Vreedzame Regeling van Geschillen. Hoofdstuk VII, art. 39 t/m 51, Optreden met betrekking tot Bedreiging van de Vrede, Vedrbreking van de Vrede en daden van Agressie. Art. 51 geeft het individuele en collectieve recht op zelfverdediging.
Toelatingsvoorwaarden voor Israël tot de Verenigde Naties *(1947, 1948, 1949)*	**AV Resolutie 181 (ii) (29 november 1947):** toekomstig bestuur van Palestina: een Joodse en een Arabische Staat **AV Resolutie 194 (iii) (11 december 1948):** *"admitting Israel into the United Nations, and noting Israel's stated agreement to comply with Resolution 194"*: Palestijns recht op terugkeer **AV Resolutie 273 (1949):** toelating van Israël tot de VN, *'recalling its resolutions of 29 November 1947[…] and 11 December 1948 […] and taking note of the declarations and explanations made by the representative of the Government of Israel […] before the* ad hoc *Political Committee in respect of the implementation of the said resolutions'*
AVVN Resolutie 194 *(1948)*	Het Recht op Terugkeer. *'The General Assembly, […]* *Resolves that the refugees wishing to return to their homes and live at peace with their neighbours should be permitted to do so at the earliest practicable date, and that compensation should be paid for the property of those choosing not to return and for loss of or damage to property which, under principles of international law or in equity, should be made good by the Governments or authorities responsible; […]'*
Vierde Geneefse Conventie met betrekking tot de Bescherming van Burgers in Oorlogstijd (*1949*)	Alle 159 artikelen zijn relevant. Speciale aandacht verdienen die handelend over de rechten van families en kinderen (waaronder 24 en 25); Sectie III over

	Bezette Gebieden, art. 47 t/m 78, en Sectie IV de regels betreffende de behandeling van geïnterneerden, art. 79 t/m 141
VNVR Resolutie 242 *(1967)*	De opdracht aan Israël om alle bezette gebieden te verlaten
De Internationale Conventie aangaande de Onderdrukking en Bestraffing van de Misdaad van Apartheid (1973)	Apartheid bestond in Namibië en Zuid-Afrika en bestaat in de bezette gebieden van Palestina
Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen *(1979)*	art. 12 Recht op gezondheidszorg. art. 12.2 Bijzondere maatregelen bij zwangerschap.
het Statuut voor de Rechten van de Mens *(1983)*	**Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, *(1948)*** Preambule: alle zeven (7) consideransen zijn toepasbaar evenals alle dertig (30) artikelen, wellicht met uitzondering van: art. 16(2 en 3), 20(2), 23(4), 24, 29 **Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten *(1976)*** **Int. Overeenkomst inzake Economische, Sociale en Culturele Rechten *(1966)***
VN-Conventie tegen Folteren en andere Wrede, Inhumane of Onterende Behandeling of Bestraffing, AV Resolutie 39/46 *(1987)*	Relevant zijn de artikelen 2 en 4 t/m 16
Internationaal Verdrag inzake de rechten van het Kind [0-18 jaar] *(1989)*	Toepasbaar zijn vooral de artikelen: 2.1, 3, 6.1 en 6.2, 7, 9, 11, 14, 16, 19, 20, 24, 27, 30-40, 44
VN-Conventie inzake de Rechten van het Kind *(1990)*	Toepasbaar zijn vooral de artikelen: 11, 34, 35 en 37, maar ook: 2, 6, 7-8, 16, 18, 24-25, 26, 27, 28-29, 30, 38, 39, 40
Juridische Gevolgen van de Bouw van een Muur in het Bezette Palestijnse Territoir, Internationaal Gerechtshof *(2004)*	gebaseerd op bestaand internationaal recht inzake: **"Israël is under an obligation":** - afbreken van de muur op Palestijns grondgebied en schadeloosstelling van getroffenen - alle joodse nederzettingen zijn illegaal - terugtrekking van Israël achter de Groene Lijn van voor *1967* - daarna finale status onderhandelingen op voet van gelijkheid - Israël dient zich nauwgezet te houden aan de bepalingen van de Vierde Geneefse Conventie [van 1949, zie hierboven] - de overige contractpartijen, dus ook Nederland, **"are under an obligation"** Israël te dwingen die bepalingen te honoreren.

Persoonlijk

IV - BEDRIJFSVOERING

29 JUNI 2020

INGEKOMEN

-000

mevrouw drs. F. Halsema
Burgemeester
Stadhuis
Amstel 1
1011 PN Amsterdam

